

# ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

## Πολύτιμον ἀγγεῖον ἐν Ἀλμυρῷ.

Ὁ ἐν Ἀλμυρῷ Διευθυντής τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Γ. Παρθενόπουλος κέκτηται συλλογὴν ἀξίαν λόγου ἐξ ἀγγείων ἀρχαίων. Τούτων ἐν εἶναι σπάνιον εἰς τὸ εἶδος του. Ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ δὲ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀρβανιτόπουλος εἰς ὃν ὑπεδείχθησαν τὰ ἀγγεῖα, ἀπεφάνητο περὶ αὐτοῦ ἐγγράφως εἰς τὸν κ. Γ. Παρθενόπουλον οὕτω : « Ἀριθ. 1.—Κάνθαρος σκυφοειδὴς ἀκέραιος, μελανόμορφος, στιλπνῆς καλῆς γανώσεως, πηλοῦ ἐκλεκτοῦ, ὑπερύθρου, ἐψήσεως ἰσχυρᾶς. Τὰ ὑπὲρ τὴν βάσιν περιτέχνα δι' ἐξ ἑσῶν κοιλαινομένων τὰ ἔσω· μικρὰ διόρθωσις κατ' αὐτὰς ὑπὸ τὴν δεξιάν λαβήν.

Ἔξω ἐπὶ τοῦ χεῖλους ἐπιγραφὴ ἐγχάρακτος μετ' ἐπιμελείας ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἐτοίμου ἤδη ὄντος :

ΚΟΜΨΟΣ ΑΙΓΙΑΣ

*Κομπὸς Αἰγίας.*

Γράμματα Δ' π. Χ. αἰῶνος.

Ἡ ἐρωτικὴ ἐπιγραφὴ ἐκφερομένη διὰ τοῦ ἐπιθέτου «κομπὸς» ἀντὶ τῶν συνήθων «καλὸς», «ἀγαθὸς», «ἄριστος» εἶναι τῶν σπανιοτάτων, κατ' ἐμὴν ἐνταῦθα γνώσιν μοναδική. Τὸ μνημεῖον ἀξιολογώτατον κατὰ ταῦτα. Ὑψ. μ. 0,93. περίμετρος λαμποῦ 0,268.

Ἀριθ. 2.

Ἀμφορίσκος ἀκέραιος φαιού πηλοῦ, ὥραιον σχήματος, φέρων διὰ μέλανος καὶ πορφυροῦ τὰ συνήθη γεωμετρικὰ κοσμήματα τῶν «κορινθιακῶν» ὁμοίων. Ὑψ. 0,065. περίμετρος κοιλίας 0,18.

N. I. G.

★ ★

## — Ἡ ἡθικὴ

Ἡθικὴ ! μεγάλη λέξις σημαίνουσα πολλὰ, δυναμένη ὅμως νὰ μὴ σημαίνει καὶ τίποτε. Πόσα ἐν ὀνόματί τῆς διαπραττόνται, πόσας ἀνθρωπότητος κρύπτουν διάφοροι. ὡς ἡθικοὶ δῆθεν παρουσιάζονται, πράττει.

(«Στανός» Παρίσιοι)

★ ★

## — Οἱ ἐλεύθεροι τέκτονες

Ἄς κατηγοροῦν ὅσον θέλουν τοὺς ἐλευθέρους τέκτονας ὡς καταδιώκοντας τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν.

Αὐτοὶ μένουں ἡσυχοὶ, διότι ἔχουν κατανοήσῃ πληρέστατα τὸ πνεῦμα τῆς μόνῃς ἀληθινῆς θρησκείας καὶ μόνοι αὐτοὶ περισώζουσιν εἰσέτι τὰ μεσαιωνικὰ ἱστορικά ἔθιμα.

(«Αἰών», Μιλᾶνον)

★ ★

## — Ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὅσον καλὴ καὶ χρησμός καὶ ἂν εἶνε ἡ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις, δὲν πρέπει νὰ παραμελῇται ἡ ἄλλη ἐκείνη ἐκπαίδευσις, ἡ ὑψώνουσα τὴν διάνοιαν καὶ μορφώνουσα τὸν χαρακτήρα.

Διὰ νὰ εἶνε τελεία ἡ κλασικὴ ἐκπαίδευσις, ἀπαιτεῖται γνῶσις τῆς ἑλληνικῆς τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ ὑψηλὰ νοήματα τῶν ἀθανάτων κειμένων.

Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ εἶνε γλώσσα προσωρισμένη νὰ ζήσῃ. Τὴν ἀποκαλοῦν νεκράν, ἀλλὰ τὸ ὥραιον δὲν γηράσκει καὶ ἐπομένως οὔτε ἀποθνήσκει. Εἶνε ζήτημα δὲ ἂν ἐδημιουργήθῃ ἡ θὰ δημιουργηθῇ ἄλλη γλώσσα ὥραιότερα ἐκείνης, ἥτις ὠμλεῖτο εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους καὶ τῆς Ἀσπασίας.

(«Κλασσικὰ Σπουδαί» Λονδίνον)

★ ★

## — Κιβδήλοι ἀρχαιοτῆτες

Εἶνε ἀσύλληπτος ὁ ἀριθμὸς τῶν κιβδήλων ἀρχαιοτήτων παντοῦ εἰς τὴν ὑφήλιον. Εἰς τὴν Πομπηϊαν ἤμπορεῖτε νὰ ἀγοράσῃτε λύχνους ὑπάρχοντας ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως ἄλλᾳ... κατασκευασθέντας εἰς Μπριτζφόρτ. Εἰς τὸ Μαρόκον σῶς πωλοῦν ἔχειρίδια

κατεσκευασμένα ἐν Ἀγγλίᾳ. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν πωλοῦνται ἐμπορεύματα Ἀμερικανικά. Ὅσον διὰ τὴν βιομηχανίαν τῶν ἐλαιογραφῶν τῶν παλαιῶν διδασκάλων τὰς ὁποίας... κατασκευάζουν πτωχοὶ τεχνίται διὰ νὰ τὰς πωλήσουσιν εἰς νεοπλούτους πάσης χώρας, αὕτη εἶνε πρὸ πολλοῦ γνωστὴ.

★ ★

## — Τὸ τάλαντον τοῦ Ροσσίνι

Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ σήμερον κριτικοί, οἱ ὁποῖοι διαμφισβητοῦν τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Ροσσίνι.

Ἐν τούτοις ἂν ὑπῆρξε μουσικὸν πνεῦμα γόνιμον, ἰσχυρὸν καὶ δροσερὸν συνάμα, ἦτο τὸ τοῦ συνθέτου τοῦ «Κουρέως τῆς Σεβίλλης» καὶ τοῦ «Στάμπαι Μάτερ».

Ἐάν ἦτο μέγας ὁ Βέρδης, δὲν ἦτο καὶ ὁ Ροσσίνι ὀλιγώτερον μέγας. Καὶ ἂν ἡ μουσικὴ του δὲν ἔχει τοῦ Δοβιζέττι καὶ τοῦ Μπελλίνι τὴν περιπάθειαν, ἔχει ὅμως εὐθύμους τόνους, τοὺς ὁποῖους δὲν ἔγραψε κανεὶς ἄλλος μουσουργός.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐξηναγκάσθη νὰ γράψῃ τὸν «Κουρέα» διότι ὁ ἐκδότης του τὸν ἔκλεισεν εἰς ἓνα δωμάτιον ξενοδοχείου ὁποῦθεν δὲν ἤδυνάτο νὰ ἐξέλθῃ.

Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁ Ροσσίνι ἐβαρύνετο τὴν ἐργασίαν. Τὴν ἡγάπα, ἀλλὰ ἡγάπα ἴσως περισσότερον τὴν κοσμικὴν ζωὴν.

(«Μουσικὸς Κόσμος», Μιλᾶνον)

★ ★

## — Τὸ Συνέδριον τοῦ Τύπου

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ τύπος εἶνε μεγάλῃ δυνάμει ἔχουσα τὰ μάλιστα εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινωνίας.

Διὰ νὰ μένῃ ὅμως τοιαύτη ἡ ἐπιρροὴ τοῦ τύπου, πρέπει νὰ χειρίζονται καλῶς τὴν θανμασίαν αὐτὴν δύναμιν ἐκείνοι οἵτινες τὴν κρατοῦν εἰς τὰς χεῖράς των.

Τὸ Συνέδριον τοῦ Τύπου, τὸ ὁποῖον ἤρχισε κατ' αὐτὰς τὰς ἐργασίας του εἰς τὴν Ρώμην, καλεῖται ν' ἀναπληρώσῃ πολλὰ κενὰ καὶ νὰ διορθώσῃ πολλὰς ἐλλείψεις.

Εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν διαφορῶν ζητημάτων, τῶν κοινωνικῶν ἰδίως, μεγάλῃ δέον νὰ καταβάλλεται προσοχὴ ἐκ μέρους τοῦ τύπου.

Τότε οὐ μόνον θὰ ἴσταιται οὗτος εἰς τὸ ἐμπρέπον ὕψος ὅταν, ἀποφεύγων τὰς σκανδαλώδεις περιγραφὰς καὶ τὰ διφορούμενα ἄρθρα, καταδεικνύῃ σαφῶς καὶ εἰλικρινῶς εἰς τὸ κοινὸν ποῖον εἶνε τὸ συμφέρον του καὶ ποῖαν ὁδὸν ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ. Ὁ εὐσυνείδητος δημοσιογράφος προτιμᾷ νὰ χάσῃ τὴν δημοτικότητά του, παρὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ τὰς ἀρχὰς του.

(«Γαλάτης» Παρίσιοι)

★ ★

## — Αἱ Βιβλιοθήκαι

Ἡ πρό τιнос ἀνοίξασα τὰς πύλας τῆς Δημοσῆς Βιβλιοθήκῃ τῆς Νέας Ὑόρκης ἔχει τὸ παγκόσμιον ρεκόρ εἰς τὸ δάνεισμα βιβλίων.

Εἶνε ἡ πρώτη βιβλιοθήκῃ τοῦ κόσμου εἰς βιβλία Ἀμερικανικῆς ἱστορίας καὶ γενεαλογίας, εἶνε ἡ μεγαλειότερα κατ' ὄγκον βιβλιοθήκῃ τοῦ κόσμου καὶ ἡ πέμπτη κατ' ἀριθμὸν τῶν βιβλίων.

Τὸ κτίριον ἐστοίχισε 9,000,000 δολάρια. Τὸ οἰκόπεδόν τῆς ἐκτιμᾶται 20,000,000.

Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ἔχει 2,600,000 βιβλία.

Ἡ τοῦ Βρετταν. Μουσείου τοῦ Λονδίνου 2,500,000.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Πετρούπολεως 1,445,000.

Ἡ τοῦ Κογκρέσσου Οὐάσιγκτωνος 1,400,000.

Ἡ τῆς Νέας Ὑόρκης 1,390,000.

Ἡ τοῦ Βερολίνου 1,228,000.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸ κοινὸν μεταχειρίζεται ἐκ τῆς Βιβλιοθήκῃς ταύτης 400.000 βιβλία. Εἰς τὸ Λονδίνον 1,600,000, εἰς τὴν Πετρούπολιν 650,000, εἰς τὸ Βερολίνον 512,000, εἰς τὴν Οὐάσιγκτων 350,000.